

II

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόταση κανονισμού (ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ) του Συμβουλίου για το οριστικό ομοιόμορφο καθεστώς είσπραξης των ιδίων πόρων που προέρχονται από το φόρο επί της προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ)

COM(88) 99 τελικό

(Υποβληθείσα από την Επιτροπή στο Συμβούλιο στις 11 Μαρτίου 1988)

(88/C 128/06)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυδα, και ιδίως το άρθρο 78η,

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 209,

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενεργείας, και ιδίως το άρθρο 183,

την απόφαση σχετικά με τους ίδιους πόρους της, και ιδίως το άρθρο 6 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου,

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 2892/77 του Συμβουλίου⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 3735/85⁽²⁾, ο εν λόγω κανονισμός εφαρμόζεται κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου που λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 1988·

ότι οι διατάξεις σχετικά με το οριστικό ομοιόμορφο καθεστώς είσπραξης των πόρων ΦΠΑ καθώς και οι όροι για τη θέση σε ισχύ αυτού του καθεστώτος πρέπει να εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 1989·

ότι πρέπει να επιλεγεί η μέθοδος των εσόδων ως η οριστική ενιαία μέθοδος καθορισμού της βάσης των πόρων ΦΠΑ, δεδομένου ότι η μέθοδος αυτή είναι αξιόπιστη και εφαρμόζεται ήδη από τα περισσότερα κράτη μέλη·

ότι οι διατάξεις που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 2892/77 μπορούν να διατηρηθούν σε ισχύ με εξαίρεση εκείνες από αυτές που δεν είναι πλέον αναγκαίες ή που είναι σκόπιμο να τροποποιηθούν βάσει της κτηθείσας πείρας·

ότι τα ποσά του ΦΠΑ, των οποίων η είσραξη έχει παραγραφεί, ακυρωθεί ή εγκαταλειφθεί για οποιονδήποτε λόγο, από τα κράτη μέλη, πρέπει να περιλαμβάνονται στα έσοδα από τον ΦΠΑ που λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό της βάσης των ιδίων πόρων ΦΠΑ·

ότι πρέπει να προβλεφθεί ότι η Επιτροπή εξετάζει, σε συνεργασία με τις αρμόδιες εθνικές αρχές τις εθνικές διαδικασίες καθορισμού και είσπραξης του ΦΠΑ καθώς και την αποτελεσματικότητα των συστημάτων ελέγχου που εφαρμόζονται από τα κράτη μέλη στον τομέα του ΦΠΑ· ότι, μετά από τον έλεγχο αυτόν, η Επιτροπή συντάσσει περιοδικά έκθεση σχετικά με την πραγματική είσραξη του ΦΠΑ σε κάθε κράτος μέλος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΩΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ I

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Οι πόροι ΦΠΑ προκύπτουν από την εφαρμογή του κοινοτικού συντελεστή, που καθορίζεται σύμφωνα με την απόφαση σχετικά με τους ίδιους πόρους, στη βάση που προσδιορίζεται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 336 της 27. 12. 1977, σ. 8.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 356 της 31. 12. 1985, σ. 1.

ΤΙΤΛΟΣ II

Πεδίο εφαρμογής

Άρθρο 2

1. Η βάση των πόρων ΦΠΑ καθορίζεται από τις φορολογητέες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽¹⁾, με εξαίρεση τις πράξεις που απαλλάσσονται σύμφωνα με τα άρθρα 13 μέχρι 16 της εν λόγω οδηγίας.

2. Για την εφαρμογή της παραγράφου 1, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι ακόλουθες πράξεις για τον καθορισμό των πόρων ΦΠΑ:

- οι πράξεις οι οποίες, σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 2 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, υπόκεινται σε απαλλαγή με επιστροφή των φόρων που έχουν καταβληθεί στο προηγούμενο στάδιο,
- οι πράξεις τις οποίες τα κράτη μέλη εξακολουθούν να υποβάλλουν σε φόρο σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 3 στοιχείο α) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ,
- οι πράξεις τις οποίες τα κράτη μέλη εξακολουθούν να απαλλάσσουν σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 3 στοιχείο β) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ,
- οι πράξεις οι οποίες φορολογούνται δυνάμει του δικαιώματος επιλογής που παρέχεται στους υποκείμενους στο φόρο από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να μην λαμβάνουν υπόψη, για τον καθορισμό των πόρων ΦΠΑ, τις πράξεις που διενεργούνται από υποκείμενους στο φόρο, των οποίων ο ετήσιος κύκλος εργασιών, προσδιοριζόμενος σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στο άρθρο 24 παράγραφος 4 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, καθώς και οι ετήσιες αγορές με εκπτώσιμο ΦΠΑ, δεν υπερβαίνουν το ποσό των 10 000 ECU, το οποίο μετατρέπεται σε εθνικό νόμισμα με το μέσο συντελεστή του σχετικού οικονομικού έτους· τα κράτη μέλη μπορούν να στρογγυλεύουν μέχρι 10 % προς τα πάνω ή προς τα κάτω, τα ποσά που προκύπτουν από τη μετατροπή.

ΤΙΤΛΟΣ III

Μέθοδος υπολογισμού

Άρθρο 3

Για δεδομένο ημερολογιακό έτος και με την επιφύλαξη των άρθρων 5 και 6, η βάση των πόρων ΦΠΑ υπολογίζεται με διαίρεση του συνόλου των καθαρών εσόδων του ΦΠΑ που εισπράχθηκαν στο κράτος μέλος, κατά τη διάρκεια του εν λόγω έτους, διά του συντελεστή με τον οποίο εισπράττεται ο φόρος αυτός κατά το ίδιο αυτό έτος.

Αν σε ένα κράτος μέλος εφαρμόζονται περισσότεροι από έναν συντελεστές ΦΠΑ, η βάση των πόρων ΦΠΑ υπολογί-

ζεται με διαίρεση του συνόλου των εισπραττόμενων εσόδων διά του σταθμισμένου μέσου συντελεστή του ΦΠΑ. Στην περίπτωση αυτή, το κράτος μέλος προσδιορίζει τον σταθμισμένο μέσο συντελεστή, που υπολογίζεται μέχρι το τέταρτο δεκαδικό ψηφίο, με εφαρμογή της κοινής μεθόδου υπολογισμού που ορίζεται στο άρθρο 4. Αυτός ο σταθμισμένος μέσος συντελεστής εκφράζεται σε ποσοστό επί τοις εκατό.

Άρθρο 4

1. Για τον υπολογισμό της στάθμισης των διαφόρων συντελεστών που αναφέρονται στο άρθρο 3, το κράτος μέλος κατανέμει ανά εφαρμοζόμενο συντελεστή ΦΠΑ όλες τις πράξεις, οι οποίες υπόκεινται σε φόρο κατά την εθνική του νομοθεσία και οι οποίες, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 17 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, επιβαρύνονται με φόρο προστιθέμενης αξίας που δεν εκπίπτει από το λήπτη, καθώς και την ίδια κατανάλωση των κατ' αποκοπή φορολογούμενων γεωργών και τις άμεσες πωλήσεις του στους τελικούς καταναλωτές.

Οι συντελεστές ΦΠΑ που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη είναι εκείνοι που, σύμφωνα με την παράγραφο 7, έχουν επιπτώσεις στα έσοδα του ΦΠΑ που εισπράττονται κατά τη διάρκεια του συγκεκριμένου έτους.

Οι πράξεις οι οποίες, σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 2 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, απαλλάσσονται με επιστροφή των φόρων που καταβλήθηκαν στο προηγούμενο στάδιο, θεωρούνται ως πράξεις φορολογητέες με συντελεστή 0 %.

2. Η κατανομή ανά συντελεστή ΦΠΑ πραγματοποιείται για τις ακόλουθες κατηγορίες:

α) κατηγορίες που απαριθμούνται παρακάτω, εφόσον επιβαρύνονται με μη εκπτώσιμο ΦΠΑ:

- τελική κατανάλωση των νοικοκυριών στην επικράτεια που αναφέρεται στο άρθρο 3 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ για το συγκεκριμένο κράτος μέλος, με εξαίρεση το τμήμα που περιλαμβάνεται στο στοιχείο β), και την ενδιάμεση κατανάλωση των διοικήσεων του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα,
- ενδιάμεση κατανάλωση των άλλων τομέων,
- ακαθάριστος σχηματισμός παγίου κεφαλαίου των δημοσίων διοικήσεων,
- ακαθάριστος σχηματισμός παγίου κεφαλαίου των άλλων τομέων,
- οικοδομημένα και προς οικοδόμηση γήπεδα, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 στοιχείο β) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ,
- πράξεις σχετικά με το χρυσό, πέραν του χρυσού για διαμηχανική χρήση,

β) ίδια κατανάλωση των κατ' αποκοπή φορολογούμενων γεωργών και απ' ευθείας πωλήσεις του στους τελικούς καταναλωτές.

3. Για την κατανομή που αναφέρεται στην παράγραφο 2, οι πράξεις των κατ' αποκοπή φορολογούμενων γεωργών που αναφέρονται στο στοιχείο β) της εν λόγω παραγράφου, υπόκεινται σε συντελεστή που αντιστοιχεί στο ποσοστό του προηγούμενου καταβληθέντος φόρου επί της προστιθέμενης αξίας που επιβλήθηκε σ' αυτές τις πράξεις.

(¹) ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1.

4. Η κατανομή των πράξεων κατά στατιστική κατηγορία πραγματοποιείται με στοιχεία που λαμβάνονται από τους εθνικούς λογαριασμούς που συντάσσονται σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό Σύστημα των Ενοποιημένων Οικονομικών Λογαριασμών (SEC). Οι εν λόγω εθνικοί λογαριασμοί αναφέρονται στο προτελευταίο έτος πριν από το οικονομικό έτος για το οποίο πρέπει να υπολογιστεί η βάση των πόρων ΦΠΑ.

Σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13, τα κάθε μέλη μπορούν να εξουσιοδοτηθούν να χρησιμοποιούν στοιχεία που αναφέρονται σε προηγούμενο έτος, το οποίο όμως δεν πρέπει να απέχει περισσότερο από πέντε έτη από το εν λόγω οικονομικό έτος.

5. Για την επιλογή ορισμένων πράξεων που επιβαρύνονται με μη εκπτώσιμο φόρο ΦΠΑ και για την κατανομή ανά συντελεστή ΦΠΑ, μπορούν να χρησιμοποιηθούν στοιχεία που λαμβάνονται από εξωτερικές πηγές SEC αλλά είναι δυνατόν να προσαρμοσθούν με αυτό, δηλαδή καταρχήν από τους εσωτερικούς εθνικούς λογαριασμούς εάν περιέχουν την απαραίτητη κατανομή, ή, όταν αυτοί δεν υπάρχουν από οποιαδήποτε άλλη κατάλληλη πηγή.

6. Για να προσδιοριστεί η στάθμιση κάθε συντελεστή, το κράτος μέλος υπολογίζει τη σχέση μεταξύ της αξίας των πράξεων που αφορούν αυτόν το συντελεστή και της συνολικής αξίας του συνόλου των πράξεων.

7. Εάν ο συντελεστής ΦΠΑ που εφαρμόζεται σε όλες ή σε ορισμένες πράξεις ή το φορολογικό καθεστώς ορισμένων πράξεων υποστούν τροποποίηση που επηρεάζει τα εισπραττόμενα έσοδα ΦΠΑ, το κράτος μέλος υπολογίζει έναν νέο μέσο σταθμισμένο συντελεστή. Ο νέος αυτός μέσος σταθμισμένος συντελεστής εφαρμόζεται για τα έσοδα που προέρχονται από την εφαρμογή του συντελεστή ή του φορολογικού καθεστώτος που έχουν τροποποιηθεί.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, το κράτος μέλος έχει τη δυνατότητα να υπολογίζει έναν μόνο μέσο σταθμισμένο συντελεστή. Για το σκοπό αυτό, οι πράξεις τις οποίες αφορά η τροποποίηση του συντελεστή ή του καθεστώτος, κατανέμονται μεταξύ του παλαιού και του νέου συντελεστή ή του παλαιού και του νέου καθεστώτος, pro rata temporis, λαμβάνοντας υπόψη τη μέση περίοδο μεταξύ της έναρξης ισχύος του συντελεστή ή του καθεστώτος που έχουν τροποποιηθεί και της εισπραξης των εσόδων που προέρχονται από την εφαρμογή αυτού του συντελεστή ή αυτού του καθεστώτος, υπολογιζόμενη στο σύνολο του συγκεκριμένου έτους. Η μέση αυτή περίοδος μπορεί να στρογγυλοποιηθεί σε ολόκληρο μήνα.

Άρθρο 5

1. Για την εφαρμογή του άρθρου 3, τα κράτη μέλη προσθέτουν, αν συντρέχει λόγος στα εισπραχθέντα έσοδα, ποσό, που αντιστοιχεί στο σύνολο των μη εισπραχθέντων φόρων λόγω των προοδευτικών μειώσεων του φόρου που παρέχονται σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

2. Τα έσοδα που εισπράττονται από ένα κράτος μέλος μειώνονται κατά το ποσό που αντιστοιχεί στο σύνολο του προηγούμενως καταβληθέντος ΦΠΑ, εκτός εκείνου που αναφέρεται στην ίδια κατανάλωση και στις απευθείας πωλήσεις στους τελικούς καταναλωτές, τον οποίο οι γεωργοί δεν έχουν ανακτήσει επειδή έγινε χρήση, από το εν λόγω κράτος μέλος, της δυνατότητας για μείωση των κατ' αποκλή ποσοστών του συμψηφισμού, που εφαρμόζεται στις πράξεις που διενεργούνται από τους κατ' αποκλή φορολογούμενους γεωργούς σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 3 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ. Τα ποσά του προηγούμενως καταβληθέντος ΦΠΑ και τα συμψηφιζόμενα ποσά είναι εκείνα που αντιστοιχούν στο συγκεκριμένο έτος.

Η διάταξη αυτή μπορεί να εφαρμόζεται μόνον εάν τα κατ' αποκλή ποσοστά συμψηφισμού που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 3 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ επιτρέπουν την ύπαρξη υποσυμψηφισμού ίσου ή μεγαλύτερου από μισή μονάδα.

3. Στα εισπραττόμενα από το κράτος μέλος έσοδα για συγκεκριμένο έτος προστίθενται τα ποσά του ΦΠΑ, η εισπραξη των οποίων έχει παραγραφεί, ακυρωθεί ή εγκαταλειφθεί κατά τη διάρκεια του ίδιου αυτού έτους κατ' εφαρμογή των εθνικών διατάξεων, με εξαίρεση τα ποσά που:

— δεν ήταν δυνατό να εισπραχθούν παρά την εφαρμογή διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης,

— ή δεν έχουν καταβληθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 22 παράγραφος 9 τελευταία περίπτωση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

Άρθρο 6

1. Για την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 1 στις πράξεις που διενεργούνται από υποκείμενους σε φόρο, των οποίων ο ετήσιος κύκλος εργασιών υπερβαίνει τις 10 000 ECU, που απολαύουν ατέλειας σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ καθώς και στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη προσδιορίζουν τη βάση των πόρων ΦΠΑ από τις δηλώσεις που υποβάλλονται από τους υποκείμενους στο φόρο, σύμφωνα με το άρθρο 22 της εν λόγω οδηγίας και, όταν δεν υπάρχουν δηλώσεις ή όταν οι δηλώσεις δεν περιέχουν τις αναγκαίες πληροφορίες, από άλλα κατάλληλα στοιχεία, όπως φορολογικές δηλώσεις, επαγγελματικά λογιστικά διβλία και πλήρεις στατιστικές σειρές.

2. Για την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 2 δεύτερη, τρίτη και τέταρτη περίπτωση:

— όσον αφορά τις πράξεις που απαριθμούνται στο παράρτημα Ε της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, τις οποίες τα κράτη μέλη εξακολουθούν να φορολογούν βάσει του άρθρου 28 παράγραφος 3 στοιχείο α) της εν λόγω οδηγίας, τα κράτη μέλη υπολογίζουν τη βάση των πόρων ΦΠΑ, όπως εάν οι πράξεις αυτές είχαν απαλλαγεί,

— όσον αφορά τις πράξεις που απαριθμούνται στο παράρτημα Ζ της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, τις οποίες τα κράτη μέλη εξακολουθούν να απαλλάσσουν βάσει του άρθρου 28 παράγραφος 3 στοιχείο β) της εν λόγω οδηγίας, τα κράτη μέλη υπολογίζουν τη βάση των πόρων ΦΠΑ όπως εάν στις πράξεις αυτές είχαν φορολογηθεί,

— όσον αφορά τις πράξεις που αναφέρονται στο παράρτημα Η παράγραφος 1 στοιχείο α) και παράγραφος 2 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και οι οποίες φορολογούνται βάσει της δυνατότητας επιλογής που παρέχεται στους υποκείμενους στο φόρο από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της εν λόγω οδηγίας, τα κράτη μέλη υπολογίζουν τη βάση των πόρων ΦΠΑ, όπως εάν οι πράξεις αυτές είχαν απαλλαγεί.

3. Είναι δυνατό να επιτραπεί σε κράτος μέλος, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13:

— είτε να μη λάβει υπόψη κατά τον υπολογισμό της βάσης των πόρων ΦΠΑ:

α) μία ή περισσότερες από τις κατηγορίες των πράξεων, που απαριθμούνται στα παραρτήματα Ε, Ζ και Η της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και στις οποίες εφαρμόζεται η παράγραφος 2 του παρόντος άρθρου·

β) φόρους μη εισπραχθέντες λόγω προοδευτικών μειώσεων του φόρου, που εγκρίνονται βάσει του άρθρου 24 παράγραφος 2 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ,

— είτε να υπολογίσει τη βάση των πόρων ΦΠΑ στις περιπτώσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) με τη χρησιμοποίηση κατά προσέγγιση εκτιμήσεων,

όταν ο ακριβής υπολογισμός της βάσης των πόρων ΦΠΑ στις περιπτώσεις ενδέχεται να επισύρει διοικητικά δάρη, τα οποία δεν θα ήταν δικαιολογημένα σε σχέση με την επίπτωση των εν λόγω πράξεων επί της συνολικής βάσης των πόρων ΦΠΑ αυτού του κράτους μέλους.

4. Όταν κράτος μέλος κάνει χρήση του άρθρου 17 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο και παράγραφος 7 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ για να περιορίσει την άσκηση του δικαιώματος προς έκπτωση, η βάση των πόρων ΦΠΑ μπορεί να καθορίζεται όπως στην περίπτωση που δεν είχε περιοριστεί η άσκηση του δικαιώματος προς έκπτωση.

Το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται, όσον αφορά το άρθρο 17 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, μόνο κατά την αγορά προϊόντων πετρελαίου και επιβατικών αυτοκινήτων, εφόσον αυτά χρησιμοποιούνται για επαγγελματικούς σκοπούς.

5. Στην περίπτωση επιστροφών του φόρου που παρέχονται από κράτος μέλος κατ'εφαρμογή του άρθρου 6 της οδηγίας 69/169/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Μαΐου 1969, περί εναρμονίσεως των νομοθετικών κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αναφέρονται στην απαλλαγή από φόρους κύκλου εργασιών και ειδικούς φόρους κατανάλωσης που εισπράττονται κατά την εισαγωγή, κατά τη διεθνή κυκλοφορία των ταξιδιωτών⁽¹⁾, η βάση των πόρων ΦΠΑ μειώνεται, αν συντρέχει λόγος, κατά το ποσό της βάσης επι-

βολής φόρου των πράξεων που οδηγούν σε τέτοιες επιστροφές.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Διατάξεις για τη λογιστική καταχώρηση και τη διάθεση των ιδίων πόρων

Άρθρο 7

1. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν πριν από την 1η Ιουλίου στην Επιτροπή κατάσταση, όπου εμφανίζεται το συνολικό ποσό της βάσης των πόρων ΦΠΑ, που υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 3, η οποία αντιστοιχεί στο προηγούμενο έτος και στην οποία πρέπει να εφαρμοστεί ο συντελεστής που αναφέρεται στο άρθρο 1.

2. Η κατάσταση παρέχει τα απαραίτητα στοιχεία που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό της βάσης και επιτρέπουν τον έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 11. Στην κατάσταση εμφανίζεται χωριστά η βάση που προέρχεται από τις πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 5 και στο άρθρο 6 παράφοι 1 έως 4.

3. Για τον καθορισμό της βάσης πρέπει να χρησιμοποιούνται τα πλέον πρόσφατα στοιχεία που υπάρχουν κατά τη σύνταξη της κατάστασης.

Άρθρο 8

Το αργότερο στις 31 Μαρτίου κάθε έτους, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή κατ'εκτίμηση υπολογισμό της βάσης των πόρων ΦΠΑ για το επόμενο οικονομικό έτος.

Άρθρο 9

1. Οι διορθώσεις των καταστάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 και αφορούν προηγούμενα οικονομικά έτη πραγματοποιούνται από την Επιτροπή σε συμφωνία με το κράτος μέλος.

Οι διορθώσεις των καταστάσεων συγκεντρώνονται σε συνολική κατάσταση που εκδίδεται στις 30 Ιουνίου.

Ελλείψει συμφωνίας εκ μέρους του κράτους μέλους και μετά από νέα εξέταση, η Επιτροπή λαμβάνει τα μέτρα που κρίνει αναγκαία για την ορθή εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

2. Μετά τις 30 Ιουνίου του τέταρτου έτους που ακολουθεί συγκεκριμένο οικονομικό έτος, η ετήσια κατάσταση που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 δεν μπορεί πλέον να διορθωθεί, εκτός από τα σημεία, που έχουν κοινοποιηθεί πριν από την ημερομηνία αυτή, είτε από την Επιτροπή είτε από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

(¹) ΕΕ αριθ. L 133 της 4. 6. 1969, σ. 6.

ΤΙΤΛΟΣ V

Άρθρο 12

Διατάξεις για τον έλεγχο

Άρθρο 10

1. Για κάθε οικονομικό έτος, τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή, το αργότερο στις 30 Απριλίου, σχετικά με τις λύσεις και τις τροποποιήσεις που σκοπεύουν να υιοθετήσουν για τον καθορισμό της βάσης των πόρων ΦΠΑ σχετικά με κάθε κατηγορία πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 5 και στο άρθρο 6 παράγραφοι 1 έως 4, υποδεικνύοντας, κατά περίπτωση, το είδος των στοιχείων, που θεωρούν πρόσφορα καθώς και κατ'εκτίμηση υπολογισμό της αξίας της βάσης για καθεμία από αυτές τις κατηγορίες πράξεων.

Η Επιτροπή ανακοινώνει στα λοιπά κράτη μέλη σε προθεσμία τριάντα ημερών τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 τις οποίες λαμβάνει κάθε κράτος μέλος.

2. Η Επιτροπή εξετάζει, με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13, τις λύσεις και τις τροποποιήσεις που πρόκειται να γίνουν.

Άρθρο 11

1. Όσον αφορά τους πόρους ΦΠΑ, οι έλεγχοι της Επιτροπής διεξάγονται στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών. Στο πλαίσιο των ελέγχων αυτών, η Επιτροπή εξακριβώνει, ειδικότερα, ότι έχουν διεξαχθεί ορθά οι πράξεις συγκέντρωσης της φορολογικής βάσης και προσδιορισμού του σταθμισμένου μέσου συντελεστή, που αναφέρεται στα άρθρα 3 και 4, καθώς και του συνολικού ποσού των καθαρών εσόδων από το φόρο επί της προστιθέμενης αξίας· δεδαιώνεται επίσης για την καταλληλότητα των στοιχείων που έχουν ληφθεί υπόψη και για τη διεξαγωγή των υπολογισμών που έχουν πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, για τον καθορισμό του ποσού των πόρων ΦΠΑ που προέρχονται από τις πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 5 και στο άρθρο 6 παράγραφοι 1 έως 4.

2. Ο κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 165/74 του Συμβουλίου της 21ης Ιανουαρίου 1974 περί καθορισμού των εξουσιών και των υποχρεώσεων των εξουσιοδοτημένων υπαλλήλων της επιτροπής βάσει του άρθρου 14 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 2/71⁽¹⁾, εφαρμόζεται στον έλεγχο των πόρων ΦΠΑ. Για την εφαρμογή του άρθρου 5 του εν λόγω κανονισμού εννοείται ότι οι πληροφορίες που αναφέρονται σ' αυτόν μπορούν να γνωστοποιηθούν μόνο στα πρόσωπα, τα οποία λόγω των καθηκόντων τους σχετικά με την διάθεση και τον έλεγχο των πόρων ΦΠΑ, πρέπει να τα γνωρίζουν.

3. Μετά από τους ελέγχους που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η ετήσια κατάσταση για δεδομένο οικονομικό έτος διορθώνεται σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 9.

1. Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, εξετάζει τις διαδικασίες εγγραφής σε μητρώα των φορολογούμενων και τις διαδικασίες καθορισμού και είσπραξης του ΦΠΑ που εφαρμόζουν τα κράτη μέλη, καθώς και την αποτελεσματικότητα των συστημάτων ελέγχου σχετικά με το συγκεκριμένο φόρο.

2. Μετά τον έλεγχο αυτό, η Επιτροπή συντάσσει κάθε τρία έτη έκθεση για την πραγματική είσπραξη του ΦΠΑ σε κάθε κράτος μέλος.

3. Η Επιτροπή υποβάλλει την έκθεση αυτή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο για πρώτη φορά το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1991.

Άρθρο 13

1. Η επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 20 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 2891/77 του Συμβουλίου⁽²⁾, που στο εξής ονομάζεται «επιτροπή», εξετάζει τακτικά, μετά από πρωτοβουλία της Επιτροπής ή μετά από αίτηση ενός κράτους μέλους, τα προβλήματα που ανακύπτουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

2. Το κράτος μέλος που ζητεί την άδεια που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 4 ή στο άρθρο 6 παράγραφος 3 απευθύνει την αίτησή του στην Επιτροπή το ταχύτερο δυνατό και το αργότερο στις 30 Απριλίου του οικονομικού έτους από το οποίο πρέπει να ισχύει η άδεια.

Ο εκπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή το ταχύτερο δυνατό και το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου αυτού του οικονομικού έτους, σχέδιο της απόφασης που πρόκειται να ληφθεί.

3. Μετά από πρωτοβουλία της Επιτροπής ή μετά από αίτηση κράτους μέλους, η επιτροπή εξετάζει τις λύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 10.

Αν, μετά την εξέταση στην οποία προβαίνει η επιτροπή, εκδηλωθούν αποκλίνουσες απόψεις σχετικά με τις προβλεπόμενες λύσεις ο εκπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή το ταχύτερο δυνατό και το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου του οικονομικού έτους από το οποίο πρέπει να εφαρμοσθεί η λύση, σχέδιο απόφασης.

4. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της σχετικά με τα σχέδια απόφασης που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3, σε προθεσμία που μπορεί να καθορίσει ο πρόεδρος ανά-

(¹) ΕΕ αριθ. L 20 της 24. 1. 1974, σ. 1.

(²) ΕΕ αριθ. L 336 της 27. 12. 1977, σ. 1.

λογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του εκάστοτε θέματος και κατά περίπτωση, μετά από διενέργεια ψηφοφορίας.

Η γνώμη αυτή καταχωρείται στα πρακτικά, ενώ κάθε κράτος μέλος έχει το δικαίωμα να ζητήσει την καταχώρηση των απόψεων της θέσης του στα πρακτικά αυτά.

Η Επιτροπή λαμβάνει σοβαρά υπόψη τη γνώμη που διατυπώνει η επιτροπή.

5. Πριν από την λήξη προθεσμίας εξήντα ημερών από τη γνωμοδότηση της επιτροπής, η Επιτροπή εκδίδει απόφαση, την οποία κοινοποιεί στα κράτη μέλη.

ΤΙΤΛΟΣ VI

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 14

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 1989.

Πάντως, ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται για την κατάρτιση ή τη διόρθωση των καταστάσεων που εμφανίζεται η βάση των πόρων ΦΠΑ για τα έτη πριν από το 1989, που έχουν καταρτιστεί σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 2892/77, που εξακολουθούν να εφαρμόζονται για τις εν λόγω καταστάσεις.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.